

חוק השטחים התתי-ימיים, תשי"ב—1952

שטחים
תתי-ימיים
בשטח
מדינת
ישראל

1. (א) שטח מדינת ישראל יכלול את קרקע הים והתת-קרקע של השטחים התתי-ימיים הסמוכים לחופי ישראל, והם מחוצה למים הטריטוריאליים, עד היכן שעומק המים שמעליהם מאפשר את ניצול אוצרות הטבע שבשטחים אלה.
- (ב) שום דבר האמור בסעיף קטן (א) לא יפגע באפיים של המים שמעל לשטחים התתי-ימיים הללו, ושמחוץ למים הטריטוריאליים של ישראל, כמימי לב ים.

ד ב ר י ה ס ב ר

ביום כ' באב תשי"ב (11 באוגוסט 1952) פרסמה הממשלה מנשר שזו לשונו:
"הואיל וחקירות מדעיות שנערכו בזמן האחרון מרמזות על מציאותם של אוצרות מינרליים ושאר אוצרות טבע בשטחים התתי-ימיים הסמוכים לחופי ישראל;
והואיל ומן הרצוי לנקוט פעולה לשימורם של אוצרות אלה ולהבטחת מציאותם לצרכי מחקר, ניצול ופיתוח בעתיד;
והואיל וכמה מדינות אחרות נקטו פעולה לקיים שיפוט בשטחים התתי-ימיים הסמוכים לחופיהן,

לפיכך מצהירה בזה ממשלת ישראל ומודיעה ברבים לאמור:

1. שטח מדינת ישראל יכלול את קרקע הים והתת-קרקע של השטחים התתי-ימיים הסמוכים לחופי ישראל, והם מחוצה למים הטריטוריאליים, עד היכן שעומק המים שמעליהם מאפשר את ניצול אוצרות הטבע שבשטחים אלה.
 2. שום דבר האמור בסעיף 1 לא יפגע באפיים של המים שמעל לשטחים התתי-ימיים הללו, ושמחוץ למים הטריטוריאליים של ישראל, כמימי לב ים."
- החוק המוצע בא לשלב את הוראות המנשר במערכת המשפט הפנימי של המדינה.

חוק המילווה (מוסדות כספיים) (תיקון), תשי"ב—1952

1. חוק המילווה (מוסדות כספיים), תשי"א—1951, יתוקן כך:
- בסעיף 2, במקום המלים, "חמישה מליון לירות" יבואו המלים, "ששה וחצי מליון לירות".

תיקון החוק

ד ב ר י ה ס ב ר

חוק המילווה (מוסדות כספיים), תשי"א—1951, העניק לממשלה את הסמכות ללוות ממוסדות כספיים סכום שלא יעלה על חמישה מליון לירות ולהוציא למטרה זו שטרי ערך, שייפדו בתאריך כ"ה בתשרי תשי"ז (30 בספטמבר 1956).
הממשלה קיבלה, בתוקף החוק האמור, ממוסדות כספיים הלוואות בסך כולל של חמישה מליון לירות, והוציאה תמורתם שטרי ערך הנושאים ריבית של שלושה למאה לשנה. הממשלה מציעה עכשיו להעלות את המכסימום שנקבע בחוק האמור ב-1½ מליון כדי לאפשר לה לקבל הלוואות נוספות ממוסדות כספיים בתנאים השווים לתנאי ההלוואות שנתקבלו לפי החוק האמור.

¹ ספר החוקים 81 מיום ו' בתמוז תשי"א (11.7.51), עמ' 240.